

kunne indskrænke sig betydeligt i saa Henseende, naar man uden Hensyn til de bestaaende Sognegrændser byggede en eller maaske to Fjellestirker for de Beboere af Gistrup og tilstødende Sogne, som have længst til deres egentlige Sognekirker. — Naar Mindretallet ikke har sluttet sig til Forslaget Nr. 57 om, at Anmærkningerne under Theatrets Budget, saalydende: „Quod der spares paa en af Kontoerne b., c. d., kan i Theateraarets Løb anvendes paa en anden af dem“, skal gaa ud, er vor Grund simpelthen den, at vi antage det for meget uhenigtsmæssigt altfor meget at specificere den Art af Budgetter, som her er Tale om. Der er Spørgsmaal om en Anstalt, som drives af Staten, og hvor der er Tale om en saadan, finansiellet set, industriel Drift, bør man ikke, forekommer det os, i altfor høi Grad binde vedkommende Bestyrelse. Disse 3 Poster, nemlig Lønninger, som have Ret til Alderdomsforsørgelser, Donorarer og andre Lønninger staa i saa vidt Forbindelse med hinanden, at den foreslaaede Anmærkning er naturlig. Forøvrigt skal jeg gjerne indrømme den ærede Ordfører, at formelt taget er en saadan Anmærkning ikke helbig; jeg vilde foretrække, at b., c., d. vare staaede sammen til een Sum, men paa den anden Side er der dog ikke noget særdeles Støpende deri; en saadan Anmærkning have vi f. Ex. mange Gange haft, hvad Nybygninger paa Værftet angaar, som ogsaa er en saadan fra en vis Side set industriel Anstalt. Det glæder mig at høre, at den ærede Ordfører ikke var meget bestemt paa, at det vilde være saa ganske rigtig til nedsette den foreslaaede Udgift til Maskineri og Dekorationer og til Theaterbygningens Vedligeholdelse. Den første Post skal jeg ikke nærmere omtale; jeg tør ikke benegte Muligheden af, at Theaterbestyrelsen kan komme ud af det med den af Flertallet foreslaaede Sum; men den anden Nedsettelse tror jeg er mindre vel tænkt. Naar man betragter den nye Theaterbygning, kan man ikke Andet end faae det Indtryk, at 10,000 Kr. er langt fra for meget til dens Vedligeholdelse. Jeg tror ikke, vi bør nedsette det, fordi der tilfældig i det sidste Aar kun er brugt 6,000 Kr. Dette er ikke en tilstrækkelig Grund til at sige, at nu skal det nøies dermed for Fremtiden. Om det høie Thing vil indrømme, under en vis Forudsætning, Repræsentationsudgifter til Theaterchefen, skal jeg for vort Vedkommende ganske henstille. Jeg skal forøvrigt indrømme, at efter at hele Udvalget har stillet Forslag om en anden budgetteret Indtægt for Theatret end den, Regjeringen havde foreslaaet, vil det have mindre at sige, om dette Forslag vedtages eller forkastes. Selv om man bevilger Beløbet, vil Theaterchefen under den givne Forudsætning neppe komme i den Stilling at kunne bruge den. Jeg kommer da til Spørgsmaalet om Oftergivelsen af Theatrets Gjæld til Sorø Akademi. Saaledes som vi ifjor bleve enige om at opføre Theatrets Budget paa

Finantsloven, er det det Naturligste, det mest Lovgiste at vedtage, hvad Regjeringen har forlangt. Der synes ikke at være nogen rimelig Grund til, at Statskassen aarlig skal tilskyde 60,000 Kr. til Forrentning og Afdrag af Theatrets Gjæld til Sorø Akademi, hellere end engang for alle at afgjøre den ved at overlade Sorø Akademi et vist Antal Obligationer; det Sidste er til Syvende og sidst ogsaa billigere, men det lægger jeg ikke Vægt paa. Vi have den Opfattelse, at man holder paa denne Postering, paa det, at Theatret lidt efter lidt skal forrente sin Gjæld til Sorø Akademi, fordi man ikke er saa ganske sikker paa, at den Ordning, man ifjor indførte, i og for sig er saa overmaade fornuftig, og at man for Fremtidens Skyld, naar man maaske atter forlader den og gaar over til den gamle Ordning, gjerne vil have Haand i Hænde med Theatret, hvilket under den Forudsætning har en ganske anden Betydning, end naar Budgettet opføres som det nu er. Det er idetmindste den eneste Grund, jeg kan tænke mig til, at man vil holde paa denne langsomme hundreedaarige Afbetaling (Nedsigelse). Jeg vil ikke paastaa, at det vil vare 100 Aar, men ialtsald en meget lang Tid. Mindretallet kan ikke være enig med Flertallet i at negte en lille Post til Sindsættelse af Kobberstiksamlingens Lokale. De Herrer ville erindre, at vi i de foregaaende Aar have negtet og det med meget stor Majoritet her i Salen, at indrette nye Lokaler til denne Samling. Jeg kan ikke tro Andet end at Regjeringen — og jeg tror oprigtig, at deri gjør den Ret — fuldstændig har opgivet den Tanke, den engang havde, at flytte Kobberstiksamlingen hen paa et andet Sted. Naar man gaar ud fra den Forudsætning, og det tror jeg, man kan, saa er det et rimeligt Forlangende, at man sætter det Lokale i en ordentlig Stand, hvori Samlingen tvinges til at blive indtil videre. — Jeg kommer nu til det, som er det vigtigste Spørgsmaal paa dette Budget, nemlig Spørgsmaalet om Tilskud til Universitetet. Jeg tvivler aldeles ikke paa, at den ærede Ordfører har al mulig god Stemning for Universitetet, og at han for sit Vedkommende altid vil være beredt til i enhver Henseende at tilfredsstille de Krav, som Universitetet kan komme til at stille til Statskassen. Men paa den anden Side kan man dog ikke se bort fra, at der ogsaa gjør sig andre Meninger gjældende, og at der, om end ikke fra den ærede Ordfører — det indrømmer jeg — saa dog fra tidligere Ordførere her i Thinget er kommet Udtalelser, som paa ingen Maade virkede beroligende paa mit Dre. I hvert Fald vil man end ikke angribe Universitetet, saa angriber man dog i det Mindste Universitetets Formue. Vi kunne ikke være med dertil. Vi maa ligesom tidligere have den Sætning, at Universitetet bør stilles saaledes, at det ikke Aar for Aar opspiser sin Kapitalformue. Man har i tidligere Tider ladet Kom-